

สุจิตรา ยอดเสน่ห์ 2550: ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบูรีกับการยอมรับอุปกรณ์โนบายเลิร์นนิ่ง ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต (เทคโนโลยีการศึกษา) สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์กอบกุล สารพกิจจำนำง, ค.ค. 71 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลของอาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบูรีกับการยอมรับอุปกรณ์โนบายเลิร์นนิ่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ อาจารย์จำนวน 242 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ความถี่ ร้อยละ และค่าไคสแควร์ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลชั้นบูรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีการยอมรับอุปกรณ์โนบายเลิร์นนิ่งเพียง ร้อยละ 33.1 และปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ กับการยอมรับอุปกรณ์โนบายเลิร์นนิ่งของอาจารย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 คือ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์สอน และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ส่วน เพศ คณะที่สังกัด และสาขาวิชาที่สอน ไม่มีความสัมพันธ์กับการยอมรับโนบายเลิร์นนิ่ง

ลายมือชื่อนิสิต

ลายมือชื่อประธานกรรมการ

29/05/2550